

XV. JAK JEDNAT S PODIVÍNÝ

Písmo svaté:

» Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapuště kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky. Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl prázdným a klamným filozofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, a ne na Kristu. ... Ať vám neupírá podíl na vykoupení nikdo, kdo si libuje v poníženosti a uctívání andělů, jak to v marné pýše své mysli viděl při svém zasvěcování. Takový člověk se nedrží hlavy, Krista, z níž celé tělo, pevně spojené klouby a šlachami, roste Božím růstem. Jestliže jste spolu s Kristem zemřeli mocnostem světa, proč si necháváte předpisovat: neber to do rukou, nejez, nedotýkej se – jako byste stále ještě byli v moci světa? Jsou to lidské předpisy a nauky o věcech, které se použitím ničí. Vydávají se za moudrost jako zvláštní projev zbožnosti, sebeponižování nebo tělesné umrtvování, ale nic neznamenají pro ovládnutí vášní. « (Kol 2, 6-8. 18-23)

Katechismus:

» „Tato neomylnost přísluší římskému biskupovi, hlavě biskupského sboru, z jeho úřadu, když s konečnou platností vyhláší nauku o víře a mravech jako nejvyšší pastýř a učitel všech věřících křesťanů, který své bratry utvrzuje ve víře ... Církvi přislíbenou neomylnost má také biskupský sbor, když s Petrovým nástupcem vykonává nejvyšší učitelský úřad“ především na ekumenickém koncilu. Když církev prostřednictvím svého nejvyššího učitelského úřadu předkládá něco „k věření jako zjevené od Boha“ a jako Kristovo učení, „jsou věřící povinni ... k takovému výroku vnitřně přilnout náboženskou poslušností“. Tato neomylnost sahá tak daleko, jak sahá poklad božského zjevení. Božská pomoc je kromě toho poskytována i nástupcům apoštolů, kteří učí ve společenství s Petrovým nástupcem, a zvláštním způsobem římskému biskupovi, pastýři celé církve, když předkládají při řádném výkonu učitelského úřadu učení, které přispívá k lepšímu pochopení zjevení ve věcech víry a mravů, přestože nedojdou k neomylnému rozhodnutí a nevysloví se „definitivním způsobem“. Toto autentické učení mají věřící „přijímat s úctou ... a ... upřímně“; i když se takové přijímání liší od souhlasu víry, je nicméně jeho prodloužením. « (čl. 891, 892 KKC).

Text k prohloubení meditace:

„Divné“ (podivné, zvláštní) je to, co není správné, zdravé, vyrovnané. Podivnost může být nesoulad s naším způsobem myšlení, což ale nemusí být nutně nevyváženost. Někdy se však jedná o objektivní deformaci zdravého rozumu kvůli nedostatku pravdy, což se dá napravit. Jindy je podivnost důsledkem nerozumné odpovědi – odmítání pravdy či tělesně-psychické vady, vzniklé z fyzické či duchovní nemoci.

Taky divný člověk je bratr a má být zahrnut naší láskou, projevující se jako světlo pravdy, nebo povzbuzení vůle, nebo úleva v utrpení, je-li nemocný. Jako ochotné svědectví lásky k divným lidem (tělesně nebo psychicky) postačí pokorná a velkorysá služba. Abychom se přiblížili k lidem, kteří jsou podivní kvůli nedostatku pravdy, jsou-li otevřeni k dialogu, je nezbytné připravit se modlitbou a studiem a krom toho se obrnit svatou pokorou a přívětivostí. Máme-li se setkat s lidmi, kteří uvažují jinak než my, je vhodné vyvarovat se toho, co nás dělí a hledat způsoby, jak naopak vyrovnaně a vlídně vyjevit, co nás spojuje. Má-li se nakonec přihodit, že se máme setkat s lidmi, kteří nepochopitelně odmítají nebo skrytou zlobou odmítají pravdu a dobrotu, vysmívají se jí a kritizují ji, je nutné předtím nevynechat modlitbu, aby, až se s nimi setkáme, byli osvobozeni od ďábelské zloby.

Dojde-li k pomluvě, pronásledování, nes je s radostí a hrdě pokračuj dál v konání dobra. Život mezi lidmi je riziko, k němuž jedině Kristova láska dodá odvalu a jehož zárukou je evangelijní obezřetnost.

Předsevzetí:

Budu se snažit být vždy trpělivý, protože netrpělivost, která se stává příčinou zmatku a podivínství, přivádí rozum k šílenství, splaší emoce a připraví člověka o sebeovládání. Budu pamětliv toho, že domnívání se je zvláštní projev pýchy, které člověka nejdříve oklame a potom zklame.

Myšlenka na závěr:

„Podivínství vyvádí rozum a víru z míry. Neodpovídej ani nervy, ani uvažováním, ani jiným chováním. Mlč, modli se a doufej. Bůh je tvá síla a tvé řešení. Měj víru! „ (Mons. P. Gaeleone 11. 9. 2013)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření

18.30 mše svatá

po mši krátká adorace

po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>